

Uitgewoond

De Kroaat Luka Modrić ziet Romelu Lukaku versnellen in de laatste WK-groepswedstrijd. © PHOTO NEWS

Een paar dingetjes moeten worden opgehelderd. Laten we beginnen met het begrip 'gouden generatie'. Dat was een fata morgana van de Belgische sjitpersers na een tienjarige tocht door de voetbalwoestijn. Deze generatie is nooit ook maar in de buurt van goud geweest. Om van goud te spreken moet je finales spelen en minstens hebben gerekeld naar het hoogste.

Er is niet eens een generatie. Inmiddels zit tussen de oudste en jongste vaste waarde van de nationale kern een verschil van bijna vijftien jaar. Wel waar is de vaststelling dat de Rode Duivels in hun startformatie eengestrikt tegen Kroatië de tweede oudste ploeg in de geschiedenis van de World Cup waren.

Een ploeg is als een huis: als je 'n dak niet vernietigt, 'n je muren niet isoleert, je keukens niet vernieuwt 'n je ramen nog steeds van enkel glas zijn, dan kun je van afstand nog wel een mooi huis hebben, maar het is niet aangepast aan de moderne noden.

Uitgewoond, zo presenterend de Rode Duivels zich op dit WK. Te weinig snelheid in de acties, te weinig snel gelopen, geen durf, neem maar op. Enfin, het recept om geholpen door wat pech compleet af te gaan. Wat ook is gebeurd.

Nog iets om recht te zetten.

Lees nooit de Belgische kranten na een wedstrijd van de Rode Duivels. Ten eerste lijkt het alsof de wereld is vergaan nu *brave little Belgium* uit het toernooi ligt, maar niets is minder waar. *The New York Times* maakte er welgeteld één zin aan vul, in een verhaal over de uitschakeling van Duitsland. *L'Équipe* wijdde wel twee pagina's aan de Belgische exit en was hard maar rechtvaardig voor Martinez en co.

L'Équipe heeft met de Belgisch kranten gemeen dat ze na een wedstrijd punten geven. Dat is de grootste sportjournalistieke orzoin ooit uitgevonden, maar het zegt wel iets over hoe sportjournalisten worden beïnvloed door wat in de vakliteratuur bias by proxy wordt genoemd. Voor u deze rubriek beticht van het Wesley Sonck-syndroom - gratis Engelse woorden gebruiken om je slimmer voor te doen dan je bent - zie hier een vertaling: vooringenomenheid van iemand die dicht bij het voorwerp van interesse staat.

In *L'Équipe* krijgt zowel Mertens, Trossard, Lukaku als Carrasco een onvoldoende. De eerste drie moeten het met een 3 stellen, Carrasco met een puntje meer. Alleen Dendoncker (6) en Courtois (7) kunnen op clementie rekenen.

Neem je er dan *Het Nieuwsblad* bij. Op pagina zes en zeven krijgen de Duivels een algemeen rapport met als kop 'Een Dikke Buis'. Oei, dat is hard. Tot je het verhaal leest: twee spelers met onderscheiding (Onana en Courtois), acht spelers met voldoende, zes met onvoldoende en twee met ruim onvoldoende. Dat is geen dikke buis, het is zelfs geen buis, het is met de hakken over de sloot. En dat voor een ploeg die één keer heeft gescoord en als mammer twee van de wereld naar huis moet na drie wedstrijden.

De wedstrijdpunten na de afgang tegen Kroatië halen in die krant gemiddeld zes. Niemand zit onder de helft. *Het Laatste Nieuws* gaat dezelfde toer op, ook zes gemiddeld, alleen zit Meunier wel net onder de helft. En dat na een wedstrijd waarin amper een half uur goed werd gespeeld, nadat de Kroaten het hadden vergeten af te maken, maar waarin alle kansen werden gemist.

Daarom verdient Romelu Lukaku die 3 uit *L'Équipe* en geen puntje meer. Vier puntpunt kansen, nul gescoord; zelfs voor een spits die weinig heeft gespeeld, is dat ruim ondermaats. Of hij dan huult, dug-outs in elkaar slaat, een emotioneel wrak is, dat doet niet ter zake. Het rapport van topsport is hard. Falen met de mantel der liefde bedekken, zoals in het onderwijs of de maatschappij de trend is, daar heeft niemand iets aan.

We gaan door met de rechtaettingen. Er is wel degelijk een hoog oplopende woordenswisseling geweest in de kleedkamer, onder meer met Hazard en Vertonghen. Dat stond in *L'Équipe*: *une vive altercation*. Daar stond niks in over dat ze bijna hadden gevochten, zoals het in de Vlaamse kranten werd geïnterpreteerd. Er is gescholden. Dat ontkennen is nergens voor nodig. Het nieuwtje kwam trouwens van Hazard zelf, want de man die het opschreef is al van in zijn tijd bij Lille de Franse huisjournalist van Eden en de familie Hazard.

Nog een puntje op de i. De beste Belgische speler van het moment, misschien wel uit de geschiedenis van het Belgische voetbal, kan zich door de onverzettelijkheid in zijn voetbalvisie en zijn omwil om zich aan te passen aan zijn medespelers mede dit fiasco aantrekken. Kevin De Bruyne heeft zijn bondscoach die hem op handen droeg in de steek gelaten en staat na deze afgang met een halfbeen buiten de groep. De volgende bondscoach weet wat hem te doen staat: er zal worden gevoetbald zoals KDB dat wil, of het zal zonder KDB zijn.

Falen met de mantel der liefde bedekken, zoals in het onderwijs of de maatschappij, daar heeft niemand iets aan